

LA PREGUNTA
DEL DIA

¿I si deixéssim de fer soroll i tractéssim les coses seriosament i en silenci?

La tribuna

LA CULPA SEMPRE ÉS DELS ALTRES

Vull creure que els manipuladors incendiàries que actuen a l'ombra sabran deixar de jugar amb la institució del Tribunal Constitucional

FRANCESC
Rodríguez*

Pensava que el tema de la renovació d'un magistrat del Tribunal Constitucional no era dels que més interessaven els ciutadans, però, veient les declaracions i els escrits que van sortir aquests dies als diaris, m'adono que m'havia equivocat.

Tal com han expressat algunes persones, coincideixo a pensar que cap dels 28 consellers generals no està content amb la manera com s'estan desenvolupant els esdeveniments. Crec també que tots ens hem equivocat, poc o molt, a l'hora d'afrontar el tema. Nosaltres, el Grup Socialdemòcrata, els primers. Ens vam equivocar en creure que el Grup Parlamentari Liberal i el cap de Govern parlaven amb una sola veu quan aquest darrer ens va demanar, durant l'estiu, de proposar un nom per ocupar el càrrec que havia de quedar vacant. Després de buscar molt vam arribar al convenciment que havíem trobat un candidat que tècnicament no podia despertar cap dubte i que políticament podia ser acceptat per tots. El dia 18 d'octubre vam comunicar el nom d'aquesta persona al cap de Govern. Algú -encara no sabem qui- va filtrar aquest nom i al cap de quatre dies els mitjans de comunicació se'n van fer ressò. Nosaltres no vam fer públic el nom, perquè des del primer moment havíem dit -tant al cap de Govern com a la presidenta del Grup Parlamentari Liberal- que pensàvem que calia discreció si volíem assolir el consens. No coneixem l'autoria de la filtració, però bé podria ser algú que ara ens recrimina haver fet públic el nom sense haver assolit abans un consens.

LA RESPOSTA per part dels liberals sobre la idoneïtat del candidat que vam proposar encara l'esperem ara. La contesta a la proposta que se'n va demanar de fer va ser -el 21 de novembre, un mes

i tres dies després que el nostre grup parlamentari proposés un candidat- aquesta: nosaltres tenim la nostra candidata i la presentarem -sobretot: tant si us va bé com si no. He de confessar que la tàctica seguida pels liberals per carregar-se un nom encara no l'hem entès a hores d'ara.

És ben cert -tal com algú afirmava en un diari la setmana passada- que cal fer-se aquesta pregunta: ¿com podia un grup parlamentari fer públic el nom del seu candidat sabent -o intuïnt- que no hi hauria acord? No sé què hauríem fet si ens haguessin dit que el nostre candidat no convenia i que en proposaven un altre, però, tenint en compte la situació en què se'n va posar, vam entendre que -ja que els liberals sí que feien públic que presentaven una candidata, amb nom i cognoms, sense demanar-nos si aquesta candidata podia fer el consens- se'n abocava a presentar el candidat que havíem proposat -i que algú havia fet públic-, sabent que passaria el que va passar: cap dels dos no obtindria la majoria suficient per ser elegit.

Segona part de la història. El president del Grup Parlamentari de CDA+S21 comunica als altres grups el nom d'un tercer possible candidat. Al nostre president se li comunica el dia 20 de gener. I en aquest cas succeeix el mateix: si es demana discreció per assolir el consens i la identitat de la persona surt al cap de pocs dies a la premsa -exactament, el dia 28-, això vol dir que no tothom volia el consens amb aquest nom. Algú altre -penso que no va ser la mateixa persona- decideix fer

Crec també que tots ens hem equivocat, poc o molt, a l'hora d'afrontar el tema

públic el nom del candidat, suposo que amb tota la bona intenció del món, és a dir, per posar els grups parlamentaris, i especialment el socialdemòcrata, d'esquena a la paret, ja que, ¿a qui se li acudiria descartar una persona, considerada per molts prou qualificada, un cop el nom fet públic? Llàstima per al candidat perquè, amb la discreció necessària, en aquell moment potser hauria pogut

NCE

fer -encara que amb dificultats- el consens.

Tercera i -espero- darrera part. Vull creure que els manipuladors incendiàries que actuen a l'ombra sabran deixar de jugar amb la institució del Tribunal Constitucional. Fa pocs dies es va convenir al despatx del cap de Govern que havíem i podíem arribar a trobar un candidat que fos votat pels 28 consellers generals. Declaracions i escrits posteriors ens fan dubtar de la sinceritat d'aquesta voluntat per part d'alguns. Nosaltres mantindrem la nostra paraula, tal com ho hem fet fins avui. Si fem bé les coses, en pocs dies la candidatura podrà ser una realitat i la podrem fer pública, i la podrem votar al cap de pocs dies més. Per responsabilitat política, no continuem pel camí que hem seguit fins ara. I que tothom tingui present que qui vulgui jugar amb la institució del Tribunal Constitucional no trobarà en nosaltres un company de partida. ≡

*President suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.
redaccio@andorra.elperiodico.com